

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofci Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Plămădeală Ghenadie, Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia, de către avocatul Puică Sergiu în numele părții vătămate Cazacu Ion și de către avocatul Barbarov Eduard în numele inculpatului Grișenco Victor, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 29 ianuarie 2021, în cauza penală privindu-i pe

Grișenco Victor XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX;

Șevcenco Igor XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX;

Zabolotnîi Valerian XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 02.05.2019 - 25.02.2020 (prima instanță);
2. 31.07.2020 - 29.01.2021 (instanța de apel);
3. 01.06.2021 – 07.12.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir) din 25 februarie 2020, Grișenco Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 42 alin. (3), (4), art. 27, 145 alin. (2) lit. a), b), p) Cod penal, la 15 ani închisoare;

- art. 290 alin. (1) Cod penal, la 1 an 6 luni închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Grișenco Victor i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 16 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

De asemenea, a fost dispusă încasarea din contul lui Grișcenco Victor, cheltuielile judiciare în mărime de 16 210 lei.

Totodată, a fost dispusă încasarea din contul lui Grișcenco Victor în beneficiul lui Cazacu Ion suma de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și a fost admisă acțiunea civilă înaintată de Cazacu Ion împotriva lui Grișcenco Victor, privind repararea prejudiciului moral și material, cu stabilirea cuantumurilor despăgubirii de către instanța civilă.

Prin aceeași sentință, Zabolotnii Victor și Șevcenco Igor au fost achitați de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 27, 145 alin. (2) lit. a), p) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de către inculpați.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că **Grișcenco Victor**, în perioada de până la data de 21 noiembrie 2018, din motivul reglării unor conflicte legate de afaceri, în scopul evitării achitării unor datorii pretinse de la el prin intermediul instanței de judecată de către Cazacu Ion, intenționat a hotărât să comită omorul acestuia.

În scopul comiterii omorului, cu promisiunea achitării unei recompense, el a atras la comiterea infracțiunii în calitate de complici mai multe persoane neidentificate de către instanța de judecată, prin intermediul cărora executorul propriu-zis a omorului, și o altă persoană necunoscută, pe care au asigurat-o cu armă, muniții pentru această armă și a prezentat toată informația necesară despre victimă.

În acest sens i se impută că Zabolotnii Valerian și Șevcenco Igor prin prestare de informații și facilitare de acces la locul comiterii infracțiunii au asigurat executorul omorului cu informația necesară despre persoana lui Cazacu Ion, modul său de viață, domiciliul acestuia, etc.

Astfel, la 21 noiembrie 2018, aproximativ la ora 18:00, la comanda lui Grișcenco Victor, persoana necunoscută atrasă la săvârșirea infracțiunii de către ultimul prin intermediul altor persoane, s-a deplasat la domiciliul lui Cazacu Ion din XXXXX și în ograda acestuia, de la distanță mică, cu o armă de foc de model necunoscut, a efectuat multiple împușcături în abdomen (unde se află organele vitale) și alte regiuni ale corpului victimei, cu scopul de a-l omorî, astfel lui Cazacu Ion, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de cinci plăgi prin armă de foc cu gloanțe oarbe, cu orificiile de intrare a regiunii cervicale, umărului și omoplatului pe stânga, cu penetrarea în cavitatea toracică stângă, cu lezarea mediastinului până la trunchiul brahio-cefalic stâng, hematorax pe stânga, lezarea țesuturilor moi și mușchilor profunzi a regiunilor cervico-toracală și lombară pe stânga, două plăgi prin armă de foc cu gloanțe transfixiante, cu orificiul de intrare la nivelul regiunii parietale stângi și la nivelul bărbiei cu lezarea țesuturilor moi, mușchilor, și cu orificiile de ieșire regiunii occipitale și regiunii urechii stângi, șoc traumatic și

hipovolemic, care puteau fi produse la acțiunea traumatică a unui corp contondent dur (gloanțe), prin împușcare, care după caracterul lor sunt calificate ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață, însă decesul nu a survenit întrucât victima a fugit de la fața locului în interiorul casei și din cauze independente de voința făptuitorului fapta nu și-a produs efectul.

Tot el, Grișcenco Victor pe parcursul anului 2018, data și ora exactă nefiind stabilită, în circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, ilegal a intrat în posesia a 31 obiecte asemănătoare munițiilor, pe care le-a transportat la domiciliul său din XXXXX. Ulterior, numitul, fără autorizația corespunzătoare, a păstrat la locul indicat munițiile indicate până la data de 22 noiembrie 2018, când, în cadrul percheziției, acestea au fost depistate și ridicate de către colaboratorii de poliție, și recunoscute ca obiecte care reprezintă și se referă la categoria munițiilor letale, sunt cartușe de calibrul 22LR (5,6x15,6 mmR), cu lovitură circulară, cu glonț din metal moale, confecționate industrial și sunt utile pentru efectuarea tragerilor.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Grișcenco Victor în baza:

- art. 42 alin. (3), (4), art. 27, 145 alin. (2) lit. a), b), p) Cod penal, adică - *organizator și instigator la tentativa de omor a unei persoane, săvârșit cu premeditare din interes material, la comandă, adică acțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul;*

- art. 290 alin. (1) Cod penal, adică - *purtarea și păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare.*

Totodată, prima instanță a reținut că **Șevcenco Igor** a fost învinuit, de faptul că în perioada de până la data de 21 noiembrie 2018, fiind complicele lui Grișcenco Victor care din motivul reglării unor conflicte legate de afaceri, în scopul evitării achitării unor datorii pretinse de la ultimul prin intermediul instanței de judecată de către Cazacu Ion, intenționat a hotărât să comită omorul acestuia și în scopul comiterii omorului, cu promisiunea achitării unei recompense, Șevcenco Igor împreună cu Grișcenco Victor și Zabolotnîi Valerian au atras la comiterea infracțiunii în calitate de complice și executor propriu-zis a omorului, o altă persoană necunoscută, pe care au asigurat-o cu armă, muniții pentru această armă, și i-au oferit toată informația necesară despre victimă, prin prestare de informații și facilitare de acces la locul comiterii infracțiunii și au asigurat executorul omorului cu informația necesară despre persoana lui Cazacu Ion, modul său de viață, domiciliul acestuia, etc, ca în final, la 21 noiembrie 2018, aproximativ la ora 18:00, la comanda lui Grișcenco Victor, persoana necunoscută atrasă la săvârșirea infracțiunii de către ultimul, prin intermediul lui Zabolotnîi Valerian și Șevcenco Igor s-a deplasat la domiciliul lui Cazacu Ion din XXXXX, unde în ograda

acestuia, de la distanță mică, cu o armă de foc de model necunoscut, a efectuat multiple împușcături în abdomen (unde se află organe vitale) și alte regiuni ale corpului victimei, cu scopul de al omorî pe Cazacu Ion, însă decesul acestuia nu a survenit, întrucât victima a fugit de la fața locului în interiorul casei și din cauze independente de voința făptuitorilor fapta nu și-a produs efectul.

Prima instanță a indicat că acțiunile lui Șevcenco Igor au fost încadrate în baza art.42 alin. (5), 27,145 alin. (2) lit. a), p) Cod penal, adică - *participarea în calitate de complice, ca persoană care a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații și prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente la comiterea tentativei de omor a unei persoane, săvârșită cu premeditare, la comandă, acțiune intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni, dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.*

La fel, prima instanță a reținut că **Zabolotnîi Valerian** este învinuit de faptul că, la comanda lui Grișcenco Victor, în calitate de complice a atras o persoană necunoscută la săvârșirea infracțiunii, care nemijlocit la 21 noiembrie 2018, aproximativ la ora 18:00, s-a deplasat la domiciliul lui Cazacu Ion din XXXXX și în ograda acestuia, de la distanță mică, cu o armă de foc de model necunoscut, a efectuat multiple împușcături în abdomen (unde se află organe vitale) și alte regiuni ale corpului victimei, cu scopul de a o omorî, însă decesul acesteia nu a survenit întrucât victima a fugit de la fața locului în interiorul casei și din cauze independente de voința făptuitorului fapta nu și-a produs efectul.

Prima instanță a indicat că acțiunile lui Zabolotnîi Valerian au fost încadrate conform prevederilor art. 42 alin. (5), 27, 145 alin. (2) lit. a), p) Cod penal, adică - *participarea în calitate de complice, ca persoană care a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații și prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente la comiterea tentativei de omor a unei persoane, săvârșită cu premeditare, la comandă, adică acțiune intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni, dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.*

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către:

2.1. Procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea achitării inculpaților Șevcenco Igor, Zabolotnîi Valerian și a condamnării lui Grișcenco Victor, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Grișcenco Victor să fie recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), (4), art. 27, 145 alin. (2) lit. a), b), p) Cod penal la 15 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, și pentru

comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 Cod penal, prin cumul total al pedepselor aplicate, lui Grișcenco Victor să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 16 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

- Zabolotnîi Valerian să fie recunoscut și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), (4), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), p) Cod penal, la 15 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

- Șevcenco Igor să fie recunoscut și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), (4), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), p) Cod penal, la 15 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

De asemenea, a solicitat de a fi soluționată soarta corpurilor delictive și ca cheltuielile judiciare în sumă de 16 210 lei să fie achitate în contul statului de către inculpații Șevcenco Igor, Zabolotnîi Valerian și Grișcenco Victor în mod solidar.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- vizionând înregistrarea comunicărilor dintre Grișcenco Victor și ofițerii de investigații din cadrul INI al IGP, cu stenogramă și înregistrarea video ale comunicărilor efectuate, se constată că Grișcenco Victor a povestit în detaliu modul în care a organizat omorul lui Cazacu Ion. Înregistrarea comunicărilor dintre Grișcenco Victor și ofițerii de investigație a fost efectuată de Centrul Tehnic Criminalistic al MAI cu echipamentul necesar omologat și înregistrat în modul stabilit de legislația în vigoare. Măsurile operative de investigație au fost legalizate de instanța de judecată, astfel nu poate fi pusă la îndoială faptul efectuării acțiunilor respective cu respectarea rigorilor procesuale. La fel, înregistrările în cauză nu pot fi supuse unei expertize fonice. Din aceste imagini se constată că Grișcenco Victor nu este stresat, impus de a face declarații de către ofițerii de investigație;

- din discuția dintre Zabolotnîi Valerian și Șevcenco Igor, rezultă că Zabolotnîi Valerian i-a mulțumit lui Șevcenco Igor pentru faptul săvârșirii infracțiunii de tentativă de omor a lui Cazacu Ion;

- cele relatate de martorii acuzării și restul mijloacelor probatorii acumulate, coroborează cu declarațiile inculpatului Grișcenco Victor date la faza urmăririi penale, când acesta a recunoscut aportul pe care Zabolotnîi Valerian l-a avut la implementarea schemei infracționale. Poziția preluată de inculpat în instanța de judecată, că nu susține declarațiile date la urmărirea penală, deoarece era în stare de șoc, era speriat și a fost supus presiunii, este una nefondată și neveridică, nefiind confirmate prin care probe;

- în prima instanță, reieșind din totalitatea probelor examinate s-a stabilit cu certitudine, că acțiunile inculpaților întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de

art. 42 alin. (5), 27, 145 alin. (2) lit. a), p) Cod penal, fiind administrate în cadrul urmăririi penale și ședințelor de judecată probe concludente că inculpații au comis fapta imputată, cu intenție, cu premeditare și organizare prealabilă;

- concluzia de achitare a primei instanțe nu are o fundamentare obiectivă și denotă o apreciere secționată a materialelor cauzei, or potrivit sentinței, prima instanță admite că inculpatul Grișcenco Victor a comis fapta incriminată, în circumstanțele expuse în actul de învinuire însă a omis a se expune referitor la complicitatea inculpaților Zabolotnîi Valerian și Șevcenco Igor.

2.2. Avocatul Barbarov Eduard în numele inculpatului Grișcenco Victor, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Grișcenco Victor să fie achitat.

În argumentarea apelului, apelantul invocă că:

- prima instanță nu a luat în considerare declarațiile părții vătămate Cazacu Ion, care sunt contradictorii cu declarațiile martorilor și a inculpatului Grișcenco Victor;

- prima instanță nu a luat în considerare faptul că procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21.11.2018, nu corespunde cu timpul, care se efectuează și se combate prin procesul-verbal de examinare din 22.11.2018 a înregistrărilor video de pe camerele video nr. 3, 4, care sunt instalate în gospodăria lui Cazacu Ion;

- nu a fost apreciat faptul că în procesul-verbal de ridicare din 21.11.2018, în cadrul căreia din secția Chirurgie a Spitalului Clinic Republican au fost ridicate 5 obiecte metalice asemănătoare cu cartușele, care nu au fost împachetate și sigilate conform legislației;

- prima instanță a omis că în procesul-verbal de percheziție din 22.11.2018, la domiciliul lui Grișcenco Victor au fost depistate și ridicate 31 de obiecte asemănătoare cu gloanțe, care nu au fost împachetate și sigilate conform legislației, dar apoi apar în expertiză ca cartușe;

- de la Grișcenco Victor, în timpul reținerii nu a fost ridicat nici un telefon mobil;

- în procesul-verbal al consemnării rezultatelor măsurilor speciale de investigații, interceptarea și înregistrarea comunicărilor dintre învinuitul Grișcenco Victor și ofițerii de investigații din cadrul INI al IGP, cu stenograma și înregistrarea video ale comunicărilor efectuate, au fost lezate drepturile principale ale învinuitului Grișcenco Victor și anume drepturile la apărare, la traducător-interpret, dreptul de a nu mărturisi împotriva sa, iar stenograma nu corespunde cu imaginile video, nu este indicată data, ora filmării, inculpatul Grișcenco Victor nu-și recunoaște vocea;

- prima instanță nu a luat în considerare că la 15.01.2019, inculpatul Grișcenco Victor a depus o cerere la Procuratura Municipală Chișinău, precum că a fost supus presiunilor psihice și morale din partea colaboratorilor de poliție, pentru a da declarații împotriva sa și a lui Zabolotnîi Valerian, dar plângerea nu a fost examinată;

- prima instanță contrar prevederilor art. 197 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală l-a anunțat în căutare pe Grișcenco Victor, deși acesta nu a fost citat și nu a cunoscut locul și timpul desfășurării ședinței de judecată;

- prima instanță a încălcat principiul egalității armelor în cadrul unui proces judiciar, prin expunerea doar pe argumentele invocate de procuror;

- prima instanță greșit a admis acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, și a impus inculpatul să achite și suma de 10 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 29 ianuarie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror și a fost admis apelul declarat de către avocatul Barbarov Eduard în numele inculpatului Grișcenco Victor, casată parțial sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Grișcenco Victor a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), (4), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), p) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Grișcenco Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, ce constituie suma de 35 000 lei.

De asemenea, a fost dispusă încasarea din contul lui Grișcenco Victor în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în mărime de 2 100 lei, suportate în legătură cu efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-5441 din 08.12.2018, în rest solicitarea privind încasarea de la Grișcenco Victor a cheltuielilor judiciare a fost respinsă.

Totodată, a fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea lui Cazacu Ion privind încasarea de la Grișcenco Victor a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000 lei.

La fel, a fost respinsă ca neîntemeiată și acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Cazacu Ion.

În rest, sentința primei instanțe a fost menținută.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că în urma aprecierii cumulului de probe în ședința de judecată, prima instanță corect a constatat că nu au fost administrate suficiente probe, care ar demonstra incontestabil vinovăția

inculpaților Șevcenco Igor și Zabolotnîi Valerian în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 27, 145 alin. (2) lit. a), p) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că Zabolotnîi Valerian și Șevcenco Igor au fost învinuiți, de faptul că în perioada de până la data de 21 noiembrie 2018, Grișcenco Victor care din motivul reglării unor conflicte legate de afaceri, în scopul evitării achitării unor datorii pretinse de la ultimul prin intermediul instanței de judecată de către Cazacu Ion, intenționat a hotărât să comită omorul acestui și în scopul comiterii omorului, cu promisiunea achitării unei recompense a atras în calitate de complici câteva persoane, printre care și Zabolotnîi Valerian și Șevcenco Igor, și prin intermediul acestora a atras în calitate de complice și executorul propriu-zis a omorului, o altă persoană necunoscută, pe care a asigurat-o cu armă, muniții pentru această armă, și i-a oferit toată informația necesară despre victimă.

La rândul lor, Zabolotnîi Valerian și Șevcenco Igor prin prestare de informații și facilitare de acces la locul comiterii infracțiunii au asigurat executorul omorului cu informația necesară despre persoana lui Cazacu Ion, modul său de viață, domiciliul acestuia.

În continuare, executorul omorului, coordonat de Zabolotnîi Valerian și Șevcenco Igor, a studiat persoana și locul aflării lui Cazacu Ion, căile de acces la locul de trai a acestuia din XXXXX.

Astfel, la 21 noiembrie 2018, aproximativ la ora 18:00, la comanda lui Grișcenco Victor, persoana necunoscută atrasă la săvârșirea infracțiunii de către ultimul, prin intermediul lui Zabolotnîi Valerian și Șevcenco Igor, s-a deplasat la domiciliul lui Cazacu Ion din XXXXX, unde în ograda acestuia, de la distanță mică, cu o armă de foc de model necunoscut, a efectuat multiple împușcături în abdomen (unde se află organele vitale) și alte regiuni ale corpului victimei, cu scopul de a-l omorî pe Cazacu Ion, însă decesul acestuia nu a survenit, întrucât victima a fugit de la fața locului în interiorul casei și din cauze independente de voința făptuitorilor fapta nu și-a produs efectul.

Potrivit raportului de expertiză nr. 201913D0029 din 13 martie 2019, lui Cazacu Ion, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de cinci plăgi prin armă de foc cu gloanțe oarbe, cu orificiile de intrare a regiunii cervicale, umărului și omoplatului pe stânga, cu penetrarea în cavitatea toracică stângă, cu lezarea mediastinului până la trunchiul brahio-cefalic stâng, hematorax pe stânga, lezarea țesuturilor moi și mușchilor profunzi a regiunilor cervico-toracală și lombară pe stânga, două plăgi prin armă de foc cu gloanțe transfixiante, cu orificiul de intrare la nivelul regiunii parietale stângi și la nivelul bărbiei cu lezarea țesuturilor moi, mușchilor, și cu orificiile de ieșire regiunii occipitale și regiunii urechii stângi, șoc traumatic și hipovolemic, care puteau fi produse la acțiunea traumatică a unui corp

contondent dur (gloanțe), prin împușcare, care după caracterul lor sunt calificate ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață,

Instanța de apel a indicat că acțiunile lui Șevcenco Igor și Zabolotnîi Valerian au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art. 42 alin. (5), 27,145 alin. (2) lit. a), p) Cod penal, adică - participarea în calitate de complice, ca persoană care a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații și prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente la comiterea tentativei de omor a unei persoane, săvârșită cu premeditare, la comandă, acțiune intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni, dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.

Totodată, instanța de apel a menționat că din analiza probelor administrate, rezultă că prima instanță eronat a apreciat probele și greșit a constatat că inculpatul Grișcenco Victor este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), (4), art. 27, 145 alin. (2) lit. a), b), p) Cod penal, acesta urmând a fi achitat, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În acest sens, instanța de apel a constatat că Grișcenco Victor a fost învinuit de faptul că în perioada de până la data de 21 noiembrie 2018, din motivul reglării unor conflicte legate de afaceri, în scopul evitării achitării unor datorii pretinse de la el de către Cazacu Ion prin intermediul instanței de judecată, a decis să comită omorul intenționat a acestuia.

În scopul comiterii omorului, cu promisiunea achitării unei recompense, a atras în calitate de complici câteva persoane, printre care și Zabolotnîi Valerian și Șevcenco Igor, și prin intermediul acestora a atras în calitate de complice și executorul propriu-zis a omorului, o altă persoană necunoscută, pe care a asigurat-o cu armă, muniții pentru această armă, și i-a oferit toată informația necesară despre victimă.

La rândul lor, Zabolotnîi Valerian și Șevcenco Igor prin prestare de informații și facilitare de acces la locul comiterii infracțiunii au asigurat executorul omorului cu informația necesară despre persoana lui Cazacu Ion, modul său de viață, domiciliul acestuia.

În continuare, executorul omorului, coordonat de Zabolotnîi Valerian și Șevcenco Igor, a studiat persoana și locul aflării lui Cazacu Ion, căile de acces la locul de trai a acestuia din XXXXX.

Astfel, la 21 noiembrie 2018, aproximativ la ora 18:00, la comanda lui Grișcenco Victor, persoana necunoscută atrasă la săvârșirea infracțiunii de către ultimul prin intermediul altor persoane, s-a deplasat la domiciliul lui Cazacu Ion din XXXXX și în ograda acestuia, de la distanță apropiată, cu o armă de foc de model necunoscut, a efectuat multiple împușcături în abdomen (unde se află organe vitale) și alte regiuni ale corpului victimei, cu scopul de a o omorî, astfel

potrivit raportului de expertiză nr. 201913D0029 din 13 martie 2019 lui Cazacu Ion, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de cinci plăgi prin armă de foc cu gloanțe oarbe, cu orificiile de intrare a regiunii cervicale, umărului și omoplatului pe stânga, cu penetrarea în cavitatea toracică stângă, cu lezarea mediastinului până la trunchiul brahio-cefalic stâng, hematorax pe stânga, lezarea țesuturilor moi și mușchilor profunzi a regiunilor cervico-toracală și lombară pe stânga, două plăgi prin armă de foc cu gloanțe transfixiante, cu orificiul de intrare la nivelul regiunii parietale stângi și la nivelul bărbiei cu lezarea țesuturilor moi, mușchilor, și cu orificiile de ieșire regiunii occipitale și regiunii urechii stângi, șoc traumatic și hipovolemic, care puteau fi produse la acțiunea traumatică a unui corp contondent dur (gloanțe), prin împușcare, care după caracterul lor sunt calificate ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață, însă decesul nu a survenit întrucât victima a fugit de la fața locului în interiorul casei și din cauze independente de voința făptuitorului fapta nu și-a produs efectul.

Instanța de apel a indicat că acțiunile inculpatului Grișcenco Victor au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 42 alin. (3), (4), art. 27, 145 alin. (2) lit. a), b), p) Cod penal, adică - *organizator și instigator la tentativa de omor a unei persoane, săvârșit cu premeditare din interes material, la comandă, adică acțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.*

Astfel, instanța de apel a atestat că învinuirea înaintată nu este fundamentată pe un suport probatoriu suficient, fiind întemeiată pe presupuneri și dubii, care nu au fost înlăturate prin probele prezentate de partea acuzării, or din analiza acestora nu rezultă careva date sau informații care ar demonstra vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate.

Totodată, cu referire la procesul-verbal din 17 ianuarie 2019 a comunicărilor dintre Grișcenco Victor și colaboratorii INI a IGP, cu stenogramele și înregistrarea video a comunicării pe un CD (f.d. 234-258, vol. 4, f.d. 1-19), instanța de apel a indicat că audierea a fost efectuată de organul de urmărire penală în lipsa apărătorului și interpretului, contrar prevederilor art. 104 alin. (1) Cod de procedură penală, motiv din care nu poate fi admis ca probă.

Mai mult, instanța de apel a reținut că la 20 martie 2019, inculpatul Șevcenco Igor a depus o plângere la Procuratura municipiului Chișinău, precum că a fost supus presiunilor psihologice de către colaboratorii INI, care i-au solicitat să facă declarații împotriva sa, a lui Zabolotnîi Valerian și a altor persoane, cu referire la circumstanțele comiterii infracțiunii asupra lui Cazacu Ion.

Totodată, s-a indicat că la 15 ianuarie 2019 și inculpatul Grișcenco Victor s-a adresat cu o plângere la Procuratura municipiului Chișinău, precum că ar fi fost

supus presiunilor psihologice de către colaboratorii INI, care i-au solicit să dea declarații împotriva sa.

În acest sens, instanța de apel a menționat că în ședința de judecată de către procuror nu au fost prezentate careva date sau acte procedurale, care ar confirma că plângerile inculpaților au fost examinate, din ce rezultă că acestea au fost lăsate fără examinare, contrar prevederilor art. 274 Cod de procedură penală.

Cu referire la învinuirea lui Grișcenco Victor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a conchis că prima instanță corect în baza probelor administrate, cercetate și verificate în ședința de judecată, a constatat vinovăția și a încadrat acțiunile inculpatului Grișcenco Victor în baza art. 290 alin. (1) Cod penal.

La stabilirea pedepsei sub formă de amendă, instanța de apel a notat că ține cont de personalitatea inculpatului Grișcenco Victor, lipsa antecedentelor penale, fiind atras doar la răspundere contravențională, se caracterizează satisfăcător, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, are la întreținere copii minori, a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, prezența circumstanței atenuante, comportamentul acestuia în timpul și după comiterea infracțiunii.

În acest sens, instanța de apel a menționat că pedeapsa sub formă de amendă este echitabilă și proporțională faptei săvârșite și va duce la realizarea scopului pedepsei penale, de corectare și reeducare a inculpatului.

Cu referire la cheltuielile judiciare, instanța de apel a constatat că în prezenta cauza penală, pentru demonstrarea învinuirii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, a fost efectuat doar raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-5441 din 08 decembrie 2018, în legătură cu efectuarea căruia au fost suportate cheltuielile judiciare în mărime de 2 100 lei, care urmează a fi încasate din contul inculpatului, din motiv că starea materială a acestuia îi permite achitarea acestora.

Ce ține de cheltuielile judiciare suportate la efectuarea celorlalte rapoarte de expertiză din prezenta cauză penală, instanța de apel a indicat că nu pot fi admise, din considerentul că acestea au fost efectuate pentru demonstrarea vinovăției inculpatului Grișcenco Victor pe învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), (4), 27, 145 alin. (2) lit. a), b), p) Cod penal, însă acesta a fost achitat în această parte.

Totodată, având în vedere că inculpatul Grișcenco Victor a fost achitat de sub învinuirea înaintată pe episodul cu partea vătămată Cazacu Ion, instanța de apel a respins ca neîntemeiată acțiunea civilă înaintată de Cazacu Ion împotriva inculpatului Grișcenco Victor, precum și solicitarea lui Cazacu Ion privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000 lei.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către:

4.1. Procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia Oficiul Central, Sîrbu Lilia, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază concluzia;

- instanța de apel nu a analizat separat probele prezentate de partea acuzării la urmărirea penală și la cercetarea judecătorească, nu le-a apreciat conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală;

- instanța de apel greșit a apreciat declarațiile părții vătămate Cazacu Ion, care a declarat că a fost amenințat de Grișcenco Victor și a martorilor acuzării - Cazacu Elena, Doina Ion, Darușin Constantin, care au confirmat prezența conflictelor, relațiilor ostile dintre Grișcenco Victor și Cazacu Ion, care a și constituit motivul pentru organizarea de către inculpatul Grișcenco Victor a părții vătămate;

- amenințările parvenite în adresa lui Cazacu Ion din partea lui Grișcenco Victor, sunt confirmate și prin înregistrarea audio a convorbirii dintre Cazacu Ion și Grișcenco Victor, reflectat în procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d. 137, vol. 12), însă în decizia instanței de apel această înregistrare nu a fost reflectată, analizată și apreciată de instanța de apel;

- potrivit concluziei din raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1 - R - 5441 din 08 decembrie 2018 (f.d. 27-31, vol. II), cinci gloanțe ridicate în Spitalul Clinic Republica, mun. Chișinău, sunt de același tip, calibru ca și 20 de cartușe din cele 31 prezentate la examinare, prin ce se confirmă că inculpatul Grișcenco Victor l-a asigurat pe autorul infracțiunii cu armă, muniții pentru această armă;

- implicarea inculpaților la comiterea infacțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), (4), (5) și art. 27, 145 alin. (2) lit. a), b), p), se confirmă și prin procesul-verbal al consemnării rezultatelor măsurilor speciale de investigații, interceptarea și înregistrare comunicărilor dintre învinutul Grișcenco Victor și ofițerii de investigații a INI al IGP, cu stenogramă și înregistrarea video a comunicărilor efectuate (f.d. 234-258, vol. IV, f.d. 1-19, vol. V), or în cadrul efectuării acestei măsuri, inculpatul Grișcenco Victor a confirmat faptul adresării la Zabolotnîi Valerian după ajutor, pentru a clarifica situația cu partea vătămată Cazacu Ion, faptul că Zabolotnîi Valerian l-a ajutat să facă legătura cu o persoană care îi va acorda ajutor în această situație, faptul că a avut mai multe întrevederi cu această persoană, căreia i-a comunicat despre locul de trai a lui Cazacu Ion, căile de acces la domiciliul acestuia și alte date relevante și necesare pentru comiterea omorului. Totodată, instanța de apel neîntemeiat a exclus această probă, or această concluzie

contravine încheierii Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) din 18.01.2019 (f.d. 24, vol. V), această măsură specială de investigații a fost efectuată cu respectarea cerințelor legale, fiind recunoscută ca legală, iar această încheiere nu a fost contestată de către inculpați;

- este neîntemeiată afirmația instanței de apel, că nu sunt date privind ridicarea a careva telefoane mobile de la inculpatul Zabolotnîi Valerian, în timp ce acesta se afla în Penitenciarul nr. 13, or conform procesului-verbal din 13 noiembrie 2018 de la inculpat au fost ridicate telefoane mobile din Penitenciarul nr. 13.

4.2. Avocatul Puică Sergiu în numele părții vătămate Cazacu Ion, care fără a indica vreun temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel a examinat superficial cauza și a concluzionat că inculpatul Grișcenco Victor nu a comis infracțiunea de care este învinuit, or anume acesta avea cel mai mare interes să fie omorât Cazacu Ion;

- instanța de apel a adoptat concluzia în cauză fără ca inculpatul Grișcenco Victor să fi fost audiat în prima instanță, iar judecarea cauzei a fost efectuată în lipsa inculpatului;

- prin sentința Judecătorei Cahul (sediul Cantemir) din 07 octombrie 2020, în privința persoanei pentru cauza penală a fost disjunsă, aceasta a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), i), m), p), 290 alin. (1) Cod penal, că anume acesta a fost persoana care a tras cu arma de foc asupra lui Cazacu Ion, și acesta s-a înțeles cu Grișcenco Victor să-l omoare pe Cazacu Ion, însă nici unul nu a dat careva declarații;

- Cazacu Ion este plecat peste hotarele țării, pe motiv că nu se simte în siguranță în țară.

4.3. Avocatul Barbarov Eduard în numele inculpatului Grișcenco Victor, care indică temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală și solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea condamnării pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal și în partea soluției privind cheltuielile judiciare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Grișcenco Victor să fie achitat.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;
- instanțele de judecată au dat o apreciere juridică incorectă a probelor acumulate în dosar, aplicând o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale în privința inculpatului Grișcenco Victor;

- instanța de apel nu a luat în considerare că nu a fost stabilit cu certitudine domiciliul lui Grișcenco Victor și în procesul-verbal de percheziție din 22.11.2018, la domiciliul lui "Grișcenco Victor" au fost depistate și ridicate 31 de obiecte asemănătoare cu gloanțe și care nu au fost împachetate și sigilate conform legislației, dar apoi, în expertiză apar ca cartușe (f.d. 5-7, vol. II);

- instanța de apel nu a luat în considerare faptul că Novacova Lilea și Malcov Dmitrii în timpul percheziției, nu cunoșteau limba în care a fost întocmit procesul-verbal de percheziție din 22.11.2018, la domiciliul lui Grișcenco Victor;

- instanțele de judecată nu au ținut cont de prevederile art. 227 Cod de procedură penală.

5. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Dispozițiile art. 1 alin. (3) Cod de procedură penală, prevăd că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere **ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.**

În urma verificării materialelor cauzei, Colegiul penal lărgit relevă că în speță, recurenții critică decizia instanței de apel pledând pentru faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, indicând incidența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea deciziei atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel și că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, menționând în acest context următoarele.

5.1. Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel nu s-a pronunțat s-au s-a pronunțat superficial, printr-o motivare evazivă asupra motivelor invocate în apelul declarat de avocatul Barbarov Eduard în numele inculpatului Grișcenco Victor (f.d. 214, vol. XI), descrise și în pct. 2.2 a prezentei decizii, și astfel nu a examinat și nu a întreprins măsurile necesare pentru a elucida chestiunile esențiale supuse atenției sale, cum ar fi:

„- prima instanță nu a luat în considerare că la 15.01.2019, inculpatul Grișcenco Victor a depus o cerere la Procuratura Municipală Chișinău, precum că a fost supus presiunilor psihice și morale din partea colaboratorilor de poliție, pentru a da declarații împotriva sa și a lui Zabolotnîi Valerian, dar plângerea nu a fost examinată”.

Astfel, anume asupra acestui motiv invocat în apel și acestei chestiuni esențiale relatate supra, instanța de apel s-a pronunțat evaziv în decizie, cu o

mențiune formală, că: "la 20 martie 2019, inculpatul Șevcenco Igor a depus o plângere la Procuratura municipiului Chișinău, precum că a fost supus presiunilor psihologice de către colaboratorii INI, care i-au solicitat să facă declarații împotriva sa, a lui Zabolotnîi Valerian și a altor persoane, cu referire la circumstanțele comiterii infracțiunii asupra lui Cazacu Ion.

Totodată, s-a indicat că la 15 ianuarie 2019 și inculpatul Grișcenco Victor s-a adresat cu o plângere la Procuratura municipiului Chișinău, precum că ar fi fost supus presiunilor psihologice de către colaboratorii INI, care i-au solicitat să dea declarații împotriva sa.

În acest sens, instanța de apel a menționat că în ședința de judecată de către procuror nu au fost prezentate careva date sau acte procedurale, care ar confirma că plângerile inculpaților au fost examinate, din ce rezultă că acestea au fost lăsate fără examinare, contrar prevederilor art. 274 Cod de procedură penală."

Prin urmare, referitor la pretinsele presiuni, Colegiul penal lărgit atestă că la materialele cauzei lipsesc careva date sau acte procedurale ce ar confirma că aceste circumstanțe au fost investigate efectiv, pentru a exclude orice prezumție a încălcării drepturilor fundamentale ale persoanei, or conform jurisprudenței CtEDO în hotărârea sa din cauza Corsacov vs. Republica Moldova din 4 aprilie 2006 în pct. 55, Curtea a statuat că atunci când unei persoane îi sunt cauzate leziuni corporale, în timp ce ea se află în detenție sau sub un alt control al poliției, orice astfel de leziune va crea o puternică prezumție că acea persoană a fost supusă maltratării (a se vedea Bursuc v. Romania, nr. 42066/98, § 80, 12 octombrie 2004), precum și în cauza Gurgurov vs. Republica Moldova din 16 iunie 2009, în pct. 55, Curtea a mai indicat că este sarcina statului să ofere o explicație plauzibilă cum au fost cauzate leziunile, în lipsa căreia se pune o problemă în sensul Articolului 3 din Convenție (Selmouni v. Franța nr. 25803/94, § 95, ECHR 1999-V), precum și în pct. 63 a subliniat că atunci când o persoană face o declarație credibilă precum că aflându-se în custodia poliției sau altor agenți similari ai statului, a suferit un tratament cu încălcarea Articolului 3, norma respectivă, luată în conexiune cu obligația generală a statelor conform Articolului 1 din Convenție de a garanta "oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite..." în Convenție, implică necesitatea unei investigații oficiale eficiente. Cum este în cazul investigației desfășurate în sensul Articolului 2, o astfel de anchetă trebuie să fie capabilă să conducă la identificarea și pedepsirea celor vinovați. În caz contrar, interdicția legală și principală a torturii și tratamentelor sau pedepselor inumane și degradante, necătând la importanța sa fundamentală, ar fi inefficientă în practică și, în unele cazuri, ar exista posibilitatea pentru agenții statului să încalce drepturile persoanelor aflate sub controlul lor, cu o responsabilitate potențială (a se vedea,

printre alte imperative, Labita v. Italia [MC], nr. 26772/95, § 131, ECHR 2000-IV).

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă că din materialele cauzei rezultă că prima instanță nu s-a expus sub nici o formă asupra declarațiilor inculpatului Șevcenco Igor (f.d. 21, 22, vol. XI), privind supunerea acestuia la acțiuni violente în privința sa de către colaboratorii de poliție, precum și asupra plângerii lui Grișcenco Victor (f.d. 78, vol. X), din 15 ianuarie 2019, depusă la Procuratură (f.d. 78, vol. X, f.d. 107, vol. XI), privind supunerea acestuia la presiuni psihice, morale din partea colaboratorilor de poliție, iar instanța de apel, la fel nu a întreprins nici o măsură pentru a elucida și a oferi o explicație clară asupra acestor circumstanțe, în condițiile în care la materialele cauzei lipsește vreo ordonanță a procurorilor sau alt act confirmativ, care ar demonstra că faptul maltratării a fost investigat de organele competente pentru a exclude orice prezumție a încălcării drepturilor fundamentale ale persoanei în prezenta cauză.

În acest sens, Colegiul penal lărgit menționează că potrivit prevederilor art. 52 alin. (1) pct. 27) Cod de procedură penală, *„procurorul se pronunță în actele procedurale dacă a avut loc sau nu încălcarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în cazul în care părțile invocă încălcarea Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.”*, la fel conform art. 262 alin. (4¹) Cod de procedură penală, *„Orice declarație, plângere sau alte informații ce oferă temei de a presupune că persoana a fost supusă acțiunilor de tortură, tratament inuman sau degradant, prevăzute la art.166¹ din Codul penal, urmează a fi prezentate sau transmise imediat procurorului pentru a fi examinate în conformitate cu art. 274 alin. (3¹) din prezentul cod”*, iar potrivit art. 274 alin. (3¹) Cod de procedură penală, *„În cazul în care din cuprinsul actului de sesizare sau de constatare rezultă bănuiala de săvârșire a unei infracțiuni prevăzute la art.166¹ din Codul penal, procurorul urmează să decidă asupra acesteia corespunzător alin.(1) din prezentul articol, într-un termen ce nu va depăși 15 zile.”*, astfel, alin. (1) al aceluiași articol stabilește că: *„Organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art. 262 și 273 dispune în termen de 30 de zile, prin ordonanță, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală, informând despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv.”*

5.2. Totodată, Colegiul penal lărgit mai observă că din conținutul părții descriptive a deciziei atacate (f.d. 199-200, vol. XII), rezultă că instanța de apel contrar prevederilor art.101, 414 alin. (1), (4) Cod de procedură penală, a adoptat

soluția în cauză fără a întreprinde toate măsurile de a elucida toate circumstanțele cauzei, și a lăsat fără examinare chestiunea esențială ce ține de verificarea și aprecierea încheierii Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 21 decembrie 2018 de autorizare a măsurilor speciale de investigație, de interceptare și înregistrare a comunicărilor și de înregistrare de imagini a comunicărilor dintre Grișenco Victor și ofițerii de investigații din cadrul INI al IGP (f.d. 226-228, vol. IV), precum și a încheierii Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) din 18 ianuarie 2019 (f.d. 24-26, vol. V), prin care s-a constatat respectarea cerințelor legale la efectuarea măsurilor speciale de investigație menționate supra.

La acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel în decizia sa s-a referit doar la rezultatele acestor măsuri speciale de investigație, care în opinia instanței de apel au fost efectuate cu încălcarea prevederilor art. 104 alin. (1) Cod de procedură penală în lipsa apărătorului învinuitului și că aceste comunicări ar echivala cu audierea învinuitului (f.d. 219 verso-200, vol. XII), fără însă să evalueze și aprecieze corectitudinea încheierilor judecătorilor de instrucție de autorizare și de confirmare a legalității acestor măsuri speciale de investigație.

5.3. Totodată, Colegiul penal lărgit, din analiza conținutului deciziei instanței de apel, observă că instanța de apel, contrar prevederilor art. 414 alin. (1), (4) Cod de procedură penală, nu s-a expus printr-o analiză clară asupra declarațiilor părții vătămate Cazacu Ion, care permanent și consecvent la toate etapele procesului penal a declarat că a fost amenințat de Grișenco Victor, în coroborare cu declarațiile martorilor Cazacu Elena, Doina Ion, Darușin Constantin, care au confirmat prezența conflictelor și relațiilor ostile dintre Grișenco Victor și Cazacu Ion.

Mai mult, se atestă că instanța de apel la acest aspect nu a examinat, reflectat și nu a supus aprecierii în decizia sa chestiunea ce ține de confirmarea/infirmarea existenței amenințărilor parvenite în adresa lui Cazacu Ion din partea lui Grișenco Victor prin intermediul înregistrărilor audio a discuțiilor dintre Cazacu Ion și Grișenco Victor prezentate de partea acuzării, deși aceste aspecte au fost puse în discuție, și această probă a fost verificată în ședința instanței de apel (f.d. 137, vol. XII).

5.4. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – **asupra motivelor esențiale invocate în cererile de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursurile ordinare declarate pentru a examina obiectiv cauza**, să țină cont de toate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și

examine în instanță, în strictă conformitate cu cerințele legii, să analizeze la modul cuvenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii/infracțiunilor imputate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală și jurisprudența CtEDO.

6. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia, de către avocatul Puică Sergiu în numele părții vătămate Cazacu Ion și de către avocatul Barbarov Eduard în numele inculpatului Grișcenco Victor, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 29 ianuarie 2021, în cauza penală privindu-i pe **Grișcenco Victor XXXXX, Șevcenco Igor XXXXX, Zabolotnîi Valerian XXXXX** cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Comrat, în alt complet de judecată.

Decizia nu este supusă căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **27 ianuarie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie

Boico Victor